

Fem nya vackra

== VISOR ==

Ångaren Titanic's undergång.

60:de tusendet.

Titanics dödsspsalm.

Denna vackra psalm spelade Titanics orkester
med döden för ögonen.

"All right".

En vacker dikt i anledning af Titanics undergång.

Balens droffning.

Med lågande kinder hon hastar . . .

40:de tusendet.

Hjärfats saga.

Pris 10 öre.

För återförsäljare

finnas alltid på förlag nya Visor, Lyckobref, Lyckans
Stjärna, trelliga småböcker m. m.

Basarvisor och andra skojfriska visor författas på be-
ställning. Priset är två Kronor.

POSITIV

uthyras till basarer och festtillställningar.

Malmö Visförlag, Nils Lindström,

Rörsjögatan 6, Malmö.

Rikstel. 29 22.

Titanics undergång.

Då öfver 1,500 människor funno sin död i vågorne, efter att den stora jätteångaren sammanstött med ett stort isberg. Ångaren Carpathia, som tillkallats genom trådlös telegraf, räddade cirka 800 af de, som funnos i räddningsbåtarne och som voro högst medtagna af köld, ångest och förskräckelse. De öfriga jämte kaptenen, gingo till botten eller drefvo omkring i de kalla vågorne, då Titanic sjönk i djupet, men ingen kunde rädda dessa arma människor.

Melodi: Skeppet Skuldas undergång.

En fruktansvärd olycka är ämnet för min sång,
Som jag för allmänheten nu kväder denna gång.
Och därför sorgens toner det endast kan väl bli,
Då ännu det genljuder af nöd och ångestskri.

Titanic är ej mera, den funnit har sin graf,
Med sina ombordvarande på det vida haf,
En bubbla knappast synes, där hvirveln mäktigt sjöd,
Som bringade åt tusen en så öfventad död.

Titanic, jättebåten, så majestätiskt stor,
Har allting så förstklassigt, på säkerhet man tror,
Och då den lugnt och ståtligt därför nu lämnar land,
Den inger tillförsikt och ej fruktan minsta grand.

Sin första tur den gjorde på hafvets blåa våg,
Och kapten Smith så stolt på sitt vackra fartyg såg,
Han tänkte, segervisst skall den plöja böljan blå
Och trotsa alla hinder och målet snarast nå.

Men så stod det ej skrifvet i ödets stora bok
Och så den stora farten var kanske ej så klok.
Kaptenen ville visa, om kampen dock blef hård,
Titanic vore mäktig att slå ett stort record.

Men ack, naturens makter ej någon trotsa kan;
Titanic aldrig målet för första resan hann.
Ett isberg kom i vägen och snart låg Titanic
Så redlös där på vågen i ramponerad skick.

Och ifrån tusen strupar nu höres ack och ve,
Och ingen kunde räddning i villervallen se.
Fast man till räddningsbåtarne raskt och manligt tog,
Så de till tvänne tusende män'skor ej förslog'.

Men trådlös telegraf var nu ett välsignadt ting,
Och nödrop ifrån Titanic spredos vidt omkring.
Och många andra fartyg till hjälp nu skyndade,
Men just på grund af afståndet hjälp ej kunde ge.

Kapten och officerare gjorde dock sin plikt,
Och lyda dem vid sådant tillfälle är af vikt.
Så många som var möjligt att rädda lifvet på,
Af kvinnor och af barn nu i båtar fingo gå.

Carpathia det blef först förunnadt komma fram,
Och att här hjälp behöfdes man tydligt ock förnam.
Och många hundra räddades från att gå i kva,
Men ack så gingo tusen i en förtidig graf.

Gråt män'skobarn vid tenken på denna katastrof
Och glöm ej åt försynen att ägna tack och lof,
För det en bror, en syster, en moder eller far,
Ej med ombord på Titanics första resa var.

19 april 1912

Eftertryck medgifves icke.

Nils Lindström.

"Närmare, Gud, till Dig!"

Titanics dödshymn.

Närmare, Gud, till Dig, närmare Dig!
Om ock ett kors det är, som lyfter mig,
Min sång ej ändrar sig:
"Närmare, Gud, till Dig, närmare Dig!"

Si, ensam, Jakob lik, i nattlig stund
Mörker blott kring mig, på sten min blund,
Likväl jag drömmer mig
Närmare, Gud, till Dig, närmare Dig.

Visa mig stegen, som till himlen går!
Lär mig, att allt från dig af nåd jag får!
Låt änglar vinka mig
Närmare, Gud, till Dig, närmare Dig,

I gryningen Ditt lof gör tanken ljus,
Jag lämnar stentung sorg i Bethels grus,
Min längtan drifver mig
Närmare, Gud, till Dig, närmare Dig.

Och om i salig flykt i eter klar,
Glömsk utaf solens glans, jag uppåt far,
Min sång ej ändrar sig:
"Närmare, Gud, till Dig, närmare Dig."

Axel Åkerblom.

